

terug te vinden. Hij geeft in zijn brief eene plausibele verklaring van het verdwijnen daarvan. Daar deze geen belang inboezemt, zoo ga ik die stilzwijgend voorbij. Genoeg: de typenexemplaren bestaan niet meer. Dat is jammer; want, er is weinig kans, de soort ooit terug te vinden, tenzij de heeren Conservatoren van het British Museum of Natural History te London zich tot hen bekende Walvisch-vangers wenden met verzoek, alle op *Balaena*-soorten levende parasieten zooveel mogelijk te bemachtigen en hen toe te zenden.

Voor mij echter staat reeds vast, dat MURRAY's veronderstelling, als zoude *Acaridina* eene *Glycyphagide* zijn, omdat de haren fijn behaard zijn (Economic Entomology, Apter, 1877, p. 282: „and the body with numerous and long silky hairs, that are plumose. He could not have said in more explicit terms that it was a *Glyciphagus*”) onjuist is.

VAN BENEDEN zegt: „Les nombreuses et longues soies qui recouvrent le corps sont plumeuses”. Maar in zijne afbeelding komen slechts 6 haren voor, die men tot 10 zou kunnen bijwerken; want, de teekening is niet „af”. De haren zijn niet lang, maar kort. Verder dragen de tarsen slechts eenen klauw, geene caruncula. En bovendien heeft ook *Tyroglyphus javensis* OUDMS. 1916 zeer fraaie behaarde haren!

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Agrotis puta Hb. Faunæ nova species.

In het Verslag der zevenenvijftigste Wintervergadering der Ned. Ent. Ver., Tijdschr. v. Entom. Dl. LXVII, p. XXXVII, leest men, dat de heer COLDEWEY eene Noctuide ter tafel bracht, hem toegezonden door den heer LÜCKER te Roermond, met verzoek, van de vangst melding te willen doen.

Het dier was 27 Aug. 1922 door den heer LÜCKER op smeer gevangen te Maasniel bij Roermond en werd door

hem gehouden voor *Agrotis puta* Hb. Zoo dit juist is, zou het eene nieuwe soort voor onze fauna zijn.

Mij werd door den heer COLDEWEY verzocht, den vlinder mede te nemen en te determineeren. De uitkomst van dit onderzoek wil ik thans hier mededeelen.

Het bewuste voorwerp behoort inderdaad tot *Agrotis puta* Hb., evenwel niet tot de type. Omtrent deze en hare variëteiten (of aberraties) leest men bij SEITZ, Noctuae, p. 28, het volgende:

„*Euxoa (Agrotis) puta* Hbn. (= *erythroxylea* Tr., *catalaunensis* Mill.) (12 b.) ¹⁾. Vflgl. gelblichgrün ²⁾. Costal- und Aussenrd. rötlich; Hflgl. gelblichweiss mit rötlichem Aussenrd. Die typische Form ist sehr selten und nur in Italien gefunden.

ab. *renitens* Hbn. (6a) ¹⁾. ♂ hellgrau, ♀ dunkler; Basalfeld mehr oder weniger schwarz. Nur die Nierenmakel schwarz, ohne Zentral-Schatten.

ab. *lignosa* Godt. Grau mit deutlichen Querschatten, ♀ dunkler mit 2 dunklen Linien.

ab. *radius* Haw. ♂ (♀ = *radiola* Steph.) Grau mit dunkeln Längszeichnungen.

ab. *obscura* Tutt. Einfarbig trüb dunkel braungrau, der Wurzelfleck und ein die Nierenmakel umfassender Costalfleck dunkler.

ab. *nigra* Tutt ist schwarz, die Linien sind Makeln tiefer gefärbt, die Ringmakel zuweilen bleicher.”

Als men nu de afbeelding van *renitens* ♀ (6.b.) vergelijkt, heeft deze bijzonder veel van ons inlandsch exemplaar.

Behalve de uiterst korte, hierboven aangehaalde beschrijvingen in SEITZ, raadpleegde ik echter ook de heel wat uitvoeriger beschrijvingen van TUTT in Vol. II zijner „British Noctuae and their varieties”. Deze vindt men op p. 72—75. Leest men hetgeen aldaar van de var. *renitens* gezegd wordt, dan gaat men weder twijfelen, of het ex. hiertoe kan behooren. Er staat o.a. „no orbicular”, dus geen ronde vlek, terwijl deze vlek, die bij deze soort langwerpig, en dus zeer opvallend van vorm is, en eene donkere langslijn bezit, bij ons ex. duidelijk te zien is.

De andere var., die in aanmerking komt, is de var. *lignosa* God. In de beschrijving daarvan wordt juist van

den ovalen vorm van de ronde vlek en de zwarte langslin daarin gesproken. Echter zou het einde van de voorvleugels roodachtig getint zijn, en dit mis ik bij ons voorwerp. Evenwel wordt daaraan toegevoegd: „particularly in the male” — en — ons exemplaar is een wijfje! Bovendien is het niet geheel frisch meer, wat van invloed zou kunnen zijn.

Betreffende de geographische verspreiding van *Agrotis puta* zegt SEITZ: „Die Art ist gemein und über Europa allgemein verbreitet; ebenso kommt sie in Algeriën vor, ferner in West-Asien, in Syrien, Klein-Asien, Persien, Turkestan und der Mongolei.” Volgens MEYRICK'S „British Lepidoptera”, p. 95, komt de soort, wat Groot Brittanje en Ierland betreft, voor in: „England to York, N. Ireland, rather common.”

De rups leeft op „lage planten”, als hoedanig o.a. Polygonum, Taraxacum, Lactuca enz., worden opgegeven.

1). De aanduidingen 12b en 6a hebben betrekking op de afbeeldingen (platen en rijen van afbeeldingen daarop) in SEITZ.

2). Ik vraag mij af, of gelblichgrün wel juist is, en misschien gelblichgrau moet zijn. De afbeelding in SEITZ toont n.l. geen spoor van groen en vind ik van deze kleur ook nergens gewag gemaakt. Bovendien is bij een ex. van de type, dat in mijn bezit is, en dat o.a. de roode tint zeer duidelijk vertoont, niets dat op groen gelijk te bespeuren. Dat ex. is afkomstig van STAUDINGER en gevangen op Sicilië.
